

Ο Ρούντολφ, το κοκκινομούτικο ελάφι

Κάποτε στην παιχνιδούπολη στο Βόρειο Πόλι, ζούσε ένα ελάφι, που το έλεγαν Ρούντολφ. Εκεί ζούσαν κι άλλα ελάφια που είχαν όμορφα, υπερήφανα κέρατα. Ο Ρούντολφ, όμως, είχε μια μεγάλη, λαμπερή, κόκκινη μύτη. Ήταν τόσο κόκκινη, που έλαμπε μέσα στο σκοτάδι!

«Φτωχέ Ρούντολφ, πόσο θα ήθελεις κι εσύ να είσαι σαν τα άλλα ελάφια, να έχεις όμορφα και υπερήφανα κέρατα και να μην έχεις τόσο λαμπερή κόκκινη μύτη», του έλεγαν τα άλλα ελάφια και ποηλιές φορές τον κοροΐδευαν.

Άηλιστε πάλη τον πείραζαν λέγοντας του: «Ρούντολφ, κοκκινομούτικο ελάφι». Τότε δάκρυα κυλούσαν στου Ρούντολφ τη μεγάλη, κόκκινη μύτη. Μερικές φορές μάλιστα έκαναν κύκλιο γύρω από το Ρούντολφ και του τραγουδούσαν:

«Κόκκινη μύτη, κόκκινη μύτη, μια αστεία φάτσα,
Μεγάλη σαν μήλο και δυο φορές λαμπερή»

Άηλιστε πάλη του πετούσαν χιονόμπαλλες και τον σκέπαζαν με το λευκό, αφράτο χιόνι.

Όλα τα άλλα ελάφια έπαιζαν διάφορα παιχνίδια ανάμεσα στα δέντρα ή γλιστρούσαν κάνοντας τούμπες πάνω στο χιόνι και ποτέ δε φώναζαν και το Ρούντολφ να παίξει μαζί τους. Αυτός πάλη καθόταν πίσω από τα έλατα και τους παρακολουθούσε.

Ήταν τόσο μόνος! Δε μπορούσε ούτε κρυφτό να παίξει με τα λαγουδάκια, γιατί η λαμπερή του μύτη τον φανέρωνε.

Πριν από την παραμονή των Χριστουγέννων οι γάνοι, οι βοηθοί του Άη Βασίλη κάρφωσαν μια πινακίδα στην πόρτα της παιχνιδούπολης. Η πινακίδα έλεγε:

Τα ελιάρια, όταν διάβασαν τα νέα, χόρευαν από τη χαρά τους, πηδούσαν και τινάζαν το χιόνι με τα πόδια τους. Κάθε ελιάρφι ευχόταν να είναι ένα από αυτά που θα επέλεγε ο Άη Βασίλης, για να σύρει το έλικηθρό του. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη τιμή που μπορούσε να έχει ένα ελιάρφι. Ο Ρούντολφ όμως αναστέναξε. Ντρεπόταν τον Άη Βασίλη, που θα έβλεπε τη λαμπρή κόκκινη μύτη του.

Έτσι, στις οκτώ η ώρα, όταν τα άηλια ελιάρια άρχισαν να πηγαίνουν στο λιβάδι, αυτός πήγε και κρύφτηκε μέσα σε ένα μαρούλι παιχνιδιών που είχαν κατασκευάσει οι γάνοι, οι βοηθοί του Άη Βασίλη. Έτσι κανένας δε θα μπορούσε να τον βρει εκεί μέσα.

Στο λιβάδι μαζεύτηκαν όλα τα ελιάρια της παιχνιδούπολης εκτός από το Ρούντολφ. Στάθηκαν σε μια γραμμή και ο Άη Βασίλης θα έκανε την επιλογή του. Ο Άη Βασίλης θα επέλεγε τα γρηγορότερα, τα δυνατότερα και τα καλύτερα ελιάρια.

«Νομίζω πως ο Ντάσερ θα είναι καλό, είναι το μεγαλύτερο ελάφι», είπε ο Άη Βασίλης.

«Ντάσερ» έγραψε ο γάνος, ο βοηθός του Άη Βασίλη, στο μεγάλο βιβλίο.

«Ο Μπίρς είναι το δυνατότερο ελάφι», είπε ο Άη Βασίλης τραβώντας τα χείλια του.

«Μπίρς» έγραψε ο γάνος.

«Ω! Ω!» συνέχισε ο Άη Βασίλης «εδώ είναι ο Πίρς και ο Βίξεν. Αυτά κάνουν τα απαλότερα πιδήματα πάνω απ' τις σκεπές των σπιτιών. Ο Κόμης είναι το σταθερότερο και ο Κούπιν είναι το γρηγορότερο. Τα διαλέγω!» είπε ο Άη Βασίλης.

«Τέλος, επιλέγω το Ρούντη και το Φούγκη, που είναι τα καλύτερα για να ελίσσονται πάνω απ' τις κορφές των δέντρων και τα καλώδια του ηλεκτρικού».

Τα ελάφια που επιλέχθηκαν ήταν τόσο χαρούμενα, έτριβαν τις μύτες τους, χοροπηδούσαν και τσούγκριζαν τα κέρατά τους. Στα ελάφια που δεν επιλέχθηκαν έδωσαν κάτι άηλο να κάνουν, όπως να δοκιμάσουν τα παιχνίδια ή να περιποτηθούν τα μικρά χριστουγεννιάτικα γατάκια. Το μόνο ελάφι που έμεινε χωρίς να προσφέρει τίποτα στη μεγάλη αυτή γιορτή ήταν ο Ρούντολφ. Ήθελε πολύ να βοηθήσει, αλλιά ήξερε πως θα γελοούσαν μαζί του κι έτσι έμεινε κρυμμένος στο μπαούλο των παιχνιδιών.

Επιτέλους, έφτασε η παραμονή των Χριστουγέννων! Ο Άη Βασίλης με τους βοηθούς του, τους γάνους, ήταν πολύ απασχολημένος φορτώνοντας το έλικθρο. Ο Ρούντολφ δεν άντεξε άηλο μέσα στο μπαούλο. «Δε με νοιάζει, ας γελιάσουν μαζί μου» σκέφτηκε. «Θέλω κι εγώ να βοηθήσω». Έτσι πετάχτηκε έξω από το μπαούλο. «Το βρήκα! Θα κουβαλιάω έναν κουβά με δροσερό νερό στα ελάφια της ομάδας που θα σύρουν το έλικθρο. Οπωσδήποτε θα διψάσουν στο μακρινό τους ταξίδι» είπε.

Η νύχτα ήταν πολύ παγερή και τρομερή ομίχλη σκέπαζε όλη τη γη. Η ομάδα των ελαφιών προσπαθούσε να ετοιμασθεί, να δέσει τα κουδουνάκια το ένα του άλλου και να ζέσουν το έλικθρο. Ο Άη Βασίλης με τους βοηθούς του φόρτωσε τα πακέτα και επίμονα αναζητούσε τον κατάλογο με τα ονόματα των παιδιών στα οποία θα άφηνε τα δώρα.

«Δε μπορώ να βρω τον κατάλογο με τα ονόματα μέσα σ' αυτή την ομίχλη» φώναξε εκνευρισμένος. Αυτήν ακριβώς τη στιγμή ένα λαμπρό φως φώτισε πάνω στο χιόνι. «Επιτέλους, να ένα φανάρι που θα με φωτίσει να βρω τον κατάλογο. Να τον! Τον βρήκα κιόχιας. Α, πρέπει να πάρω αυτό το φανάρι μαζί μου. Θα μου χρειαστεί στο ταξίδι μου. Ποιος έφερε αυτό το υπέροχο φανάρι; Τώρα θα μπορώ να βλέπω τέλεια» είπε ευχαριστημένος ο Άη Βασίλης.

«Δεν είναι φανάρι» είπε ο Ρούντολφ τρέμοντας από αγωνία. «Το φως έρχεται από μέσα...από τη μύτη μου».

«Ρούντολφ, κοκκινομύτικο ελάφι!» είπε ο Άη Βασίλης, σίγουρα είμαι πολύ τυχερός που σε βρήκα. Το φως σου θα οδηγήσει το άρμα μου απόψε. Σε διορίζω αρχηγό της ομάδας. Είσαι το καλύτερο ελάφι σ' όλη τη γη».

Ο Ρούντολφ σήκωσε το κεφάλι του ψηλά και ορθώθηκε υπερήφανος μπροστά στην ομάδα. Όλα τα άλλα ελάφια υποκλίθηκαν μπροστά του. Ο Ντάσερ και ο Μπίρς βοήθησαν το Ρούντολφ να ετοιμασθεί.

Έτσι, ξεκίνησαν για το μεγάλο ταξίδι. Περνούσαν από πόλη σε πόλη, ανάμεσα στα σύννεφα, πάνω στα σπίτια. Το φως του Ρούντολφ τους έδειχνε το δρόμο. Ο Άη Βασίλης και οι βοηθοί του, οι γάνοι πετούσαν σ' αυτή την ομίχλωδη χριστουγεννιάτικη νύχτα. Οδηγός σε όλη την πομπή ήταν ο Ρούντολφ, το κοκκινομύτικο ελάφι.

Έτσι, όταν βλέπετε ένα αχνό φως στον ουρανό τη νύχτα των Χριστουγέννων, να είστε σίγουροι ότι αυτό είναι ο Ρούντολφ, το κοκκινομύτικο ελάφι.

Barbara Shook-Hajen
(μετάφραση: Αγγελική Κιάρχου)

